

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-27/20 - 1

Kohtuasi C-27/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

21. jaanuar 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal de grande instance de Rennes (Rennes'i esimese astme kohus, Prantsusmaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

7. juuni 2019

Kaebuse esitajad:

PF

QG

Vastustaja:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (Ille-et-Vilaine'i peretoetuste kassa, CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES (Rennes'i esimese astme kohus, Prantsusmaa)

SOTSIAALASJADE OSAKOND

[...]

MÄÄRUS

KAEBAJA:

[...]

**PF
RENNES**

ET

[...]
[...]
[...]
[...]
[...]

QG
RENNES
[...]

VASTUSTAJA:

CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE
[...]
RENNES [...]

[...] [lk 2]

KOHTUVAIDLUSE KOKKUVÕTE

Edastatud dokumentidest nähtub, et abikaasad PF ja QG, kes on Prantsusmaa kodanikud, deklareerisid maksustatavat tulu 2011. aastal 59 734 eurot ja 2012. aastal 63 680 eurot, ning said igakuist peretoetust täismääras 458,02 eurot nende nelja alaealise lapse eest.

Selle hüvitise maksmine peatati pärast seda, kui QG, kes on esimese astme kohtunik, lähetati [...] 3 aastaks Euroopa Liidu Kohtu nõuniku ametikohale Luksemburgi, mis tõi kaasa aastase netotulu suurenemise, vastavalt summas 123 609 eurot 2015. aastal ja 132 499 eurot 2016. aastal.

Pärast abikaasa tagasipöördumist Prantsusmaale ja tema naasmist algsele töökohale alates septembrist 2017, mis tõi kaasa töötasu olulise vähenemise, esitasid hagejad 1. detsembril 2017 CAF-le taotluse peretoetuse määramiseks selliselt, et võetaks arvesse tema tolleaegset sissetulekut ning jäetaks kohaldamata sotsiaalkindlustusseadustiku (code de la sécurité sociale) artikli R 532-3 sätteid, mille kohaselt loetakse arvestusaastaks makseperioodile eelnenud üle-eelmine kalendriaasta (st 2015. aasta).

Ille-et-Vilaine'i CAF vastas neile 24. jaanuari [2018. aasta] kirjas, et määratud igakuise hüvitise summa on 115,65 eurot.

PF ja QG pöördusid 20. veebruari 2018. aasta väljastusteatega tähitud kirjaga Rennes'i sotsiaalkindlustusasjade kohtusse, paludes esiteks tühistada CAF 35 otsus osas, milles sellega määrati alates septembrist 2017 igakuise peretoetuse suuruseks 462,62 euro asemel 115,65 eurot, ning teiseks määrata tolleaegset 63 680 euro suurust sissetulekut ja nelja last arvestades igakuise peretoetuse suuruseks 462,62 eurot (**kohtuasi 18/200**).

Hagejad pöördusid 13. mai 2018. aasta väljastusteatega tähitud kirjaga Rennes'i sotsiaalkindlustusasjade kohtusse ka pärast seda, kui apellatsioonikomisjon oli teinud 20. aprillil 2018 otsuse jätta nende kaebus rahuldamata (**kohtuasi 21800480**).

Nad väidavad:

- et kassa ei ole järginud ELTL artikleid 20 ja 45, määruse nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artiklit 4, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artiklit 7,

- et kahtluse korral liidu õiguse kohaldamise suhtes tuleb esitada eelotsuse küsimus Euroopa Liidu Kohtule. [...] [lk 3]

[...] [eelotsuse küsimuse ettepanek]

- sotsiaalkindlustusseadustiku artikkel R 532-3 on ilmselgelt õigusvastane osas, milles see rikub võrdse kohtlemise põhimõtet.

Oma 22. oktoobri 2018. aastal esitatud kokkuvõtlikus nõudes, mida korraldi suuliselt kohtuistungil ja millele on sõnaselgelt viidatud, jäid hagejad oma esialgsete taotluste juurde.

Ille-et-Vilaine'i peretoetuste kassa (CAF) palub kohtul tunnistada kaebus põhjendamatuks ning jätta apellatsioonikomisjoni otsus muutmata esiteks seetõttu, et Euroopa Liidu õigust ei ole rikutud, ja teiseks seetõttu, et on olemas sotsiaalkindlustusseadustiku artikli R 352-3 sätted, mis ei riku võrdse kohtlemise põhimõtet.

KOHTUMÄÄRUSE PÕHJENDUSED

Kohtuasjad 18.00200 ja 18.00480 tuleb nende seotuse tõttu ja korrakohase õigusemõistmise huvides tuleb liita.

Peretoetuste suuruse arvutamise kohta on sotsiaalkindlustusseadustiku artiklis R 532-3 täpsustatud:

Saadud vahenditena arvestatakse neid, mis saadi arvestusaastal. Arvestusaastaks on makseperioodile eelnenud üle-eelmine kalendriaasta.

Kui artiklitest R. 532-4–R. 532-8 ja käesoleva artikli järgmistest lõikudest ei tulene teisiti, võetakse vahenditena arvesse kogu netosissetulek, mis võetakse aluseks proportsionaalse tulumaksu kindlaksmääramisel maksustatava tulu skaala alusel või mille suhtes kohaldatakse tulumaksu kinnipidamist, ning tulu, mis on saadud väljaspool Prantsusmaad või mille on maksnud rahvusvaheline organisatsioon, välja arvatud laste tulu, mida maksustatakse ühiselt ja pärast:

a) üldise maksuseadustiku artikli 156 II osa punktis 2 nimetatud elatisnõudeks tehtavaid mahaarvamisi, mida suurendatakse üldise maksuseadustiku artikli 158 punktis 7 ette nähtud tingimustel;

b) üldise maksuseadustiku artiklis 157a nimetatud mahaarvamisi vanurite või puuetega isikute kasuks.

Arvesse võetakse ka: [lk 4]

1. Artikli L 431-1 punktis 2 nimetatud päevaraha – pärast üldise maksuseadustiku artikli 83 punkti 3 teises lõigus sätestatud mahaarvamise kohaldamist;

2. Üldise maksuseadustiku artiklis 81c nimetatud tasu;

Vahendite hulka ei arvestata üldise maksuseadustiku artikli 199f punktis 2 nimetatud eluaegse annuiteedi väljamakseid puuetega inimestele.

Arvesse ei võeta üldise maksuseadustiku artikli 156-1 arvestusaastale eelneva aasta jooksul tekkinud eelarvepuudujäägi edasilükatud mahaarvamisi.

Kui toetuse saaja või tema abikaasa või elukaaslase arvestusaasta sissetulek ei pärine palgalisest tööst ja kui need sissetulekud ei ole toetuse taotlemise või uuesti läbivaatamise ajal teada, võetakse arvesse viimaseid teadaolevaid ja kindlaks tehtud sissetulekuid eelmistes lõikudes ette nähtud tingimustel. Need sissetulekud hinnatakse ümber, võttes arvesse aastase keskmise kodumajapidamiste tarbimishindade üldindeksi muutuse arvestusaastal, mis sisaldub eelarveseaduse eelnõule lisatud majandus- ja finantsaruandes.

Vabaabieliu korral võetakse arvesse iga vabaabieliupartneri kogusissetulek arvestusaastal; need sissetulekud määratakse kindlaks eelmistes lõikudes ette nähtud tingimustel.

Tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklis 49 on sätestatud:

Iga kohus, kes lahendab tema pädevusse kuuluvat kohtuasja, on pädev, isegi kui nõutakse lepingu tõlgendamist, lahendama kõik vastuväited, välja arvatud need, mis tõstatavad küsimuse, mis kuulub mõne teise kohtu ainupädevusse.

Kui vaidluse lahendamine sõltub küsimusest, mis tekitab tõsiseid raskusi ja mis kuulub halduskohtu pädevusse, edastab kohus, kuhu algselt pöörduiti, selle halduskohtumenetluse seadustiku III osa 1. jaotise alusel pädevale halduskohtule. Kohus peatab menetluse kuni eelotsuse küsimuse lahendamiseni.

ELTL artikli 267 kohaselt:

Euroopa Liidu Kohus on pädev tegema eelotsuseid, mis käsitlevad:

a) aluslepingute tõlgendamist;

b) liidu institutsioonide, organite või asutuste õigusaktide kehtivust ja tõlgendamist.

Kui selline küsimus antakse liikmesriigi kohtusse, võib see kohus, kui ta leiab, et otsuse tegemiseks on vaja kõnealune küsimus lahendada, taotleda sellekohast eelotsust kohtult. [lk 5]

Kui mingi niisugune küsimus kerkib üles poolelioleva kohtuasja käigus liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, siis peab nimetatud kohus saatma asja kohtusse.

Kui niisugune küsimus tõusetub liikmesriigi kohtus poolelioleva kohtuasja käigus seoses kinnipeetava isikuga, teeb kohus otsuse võimalikult kiiresti.

Vastavalt ELTL artiklile 45 (lõige 2) nõuab töötajate liikumisvabadus igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul.

Selle põhimõtte kohaselt on vaba liikumise piiranguteks kõik sellised riigisisised meetmed, mis keelavad või takistavad põhivabaduste teostamist või muudavad selle vähem atraktiivseks, kuid liikmesriikidel on siiski võimalus võtta riigisiseseid meetmeid, kui need on vajalikud tungivast avalikust huvist tulenevatel põhjustel, on taotletava eesmärgi saavutamiseks sobivad ega lähe kaugemale sellest, mis on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik, arvestades, et riigisisised õigusnormid on taotletava eesmärgi saavutamiseks sobivad üksnes siis, kui need tõesti vastavad soovile saavutada see eesmärk ühtselt ja kavakindlalt.

Samuti tuleb märkida, et ELTL artiklite 45 ja 49 kohaldamisest tulenev diskrimineerimiskeelu põhimõte keelab mitte ainult otsese või ilmselge diskrimineerimise, vaid ka igasuguse diskrimineerimise, mis mõne muu tunnuse järgi vahet tehes toob faktiliselt kaasa samasuguse tagajärje.

Käesoleval juhul tekib küsimus, kas vaidlustatud sätet saab põhjendada tungiva avaliku huviga või on sellel diskrimineerimise tunnused.

Arvestades teatavat ebakindlust – kuna liidu liikmesriigi kodanikku tuleb kõikides liikmesriikides kohelda seaduse ees samamoodi nagu nende liikmesriikide kodanikke samas olukorras, siis oleks vastuolus õigusega liikumisvabadusele see, kui liikmesriigis, mille kodanik ta on, saab talle osaks ebasoodsam kohtlemine võrreldes sellega, mille osaks ta oleks saanud siis, kui ta ei oleks kasutanud aluslepingus ette nähtud liikumisvabadust – tuleb Euroopa Liidu Kohtule esitada [eelotsuse küsimus]:

[...]

NENDEL ASJAOLUDEL

Kohus [...], [lk 6]

[...]

- esitab Euroopa Liidu Kohtule järgmise küsimuse:

Kas liidu õigust, eelkõige ELTL artikleid 20 ja 45 ning määruse nr 883/2004 artiklit 4 ja määruse nr 492/2011 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu sotsiaalkindlustusseadustiku artikkel R 532-3, mis määratleb peretoetuse arvutamisel arvestusaastaks makseperioodile eelnenud üle-eelmise kalendriaasta ning mille kohaldamine toob kaasa selle, et olukorras, kus pärast toetuse saaja sissetulekute olulist suurenemist teises liikmesriigis, langevad need päritoluriiki naasmise [järel], jäetakse see toetuse saaja, erinevalt elanikest, kes ei ole kasutanud oma õigust liikumisvabadusele, osaliselt ilma õigusest saada peretoetusi?

- Peatab QG ja PF-i kaebuse kohta otsuse tegemise,

[...]. [menetluslikud kaalutlused]

TÖÖDOKUMENT